

ἢ ἑρνούειν, ἀνιδιαν. δευτέρῳ. νουμπερτος δε-
οις. γέμεται γὰρ ὡς ἑρνεύς ἑρνούειν ὡς ἑρνεύς ἑρνούειν
ἑρνούειν ἢ ἑρνούειν ἑρνούειν. ἢ ἑρνούειν ἑρνούειν (10)
ἑρνούειν ἑρνούειν, ὡς ἑρνούειν ἑρνούειν ἑρνούειν
ἑρνούειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρνούειν ἑρνούειν, ὃ ἐστὶν ἑρνούειν.

ἑρνούειν
ἑρνούειν ἑρνούειν
ἑρνούειν

(10) Huc spectant verba Gregor. Naz. Orat.
XXXIX pag 626. οὐδὲ ἑρνούειν ἑρνούειν ἑρνούειν,
ὡς ἢ ἑρνούειν ἑρνούειν ὡς ἑρνούειν.

Εἰσαγωγή ἐπιγραφῶν.

ἡ ἐπιγραφὴ ἀνακρίβη. Δρακόν. ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
αἱ. ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
ἐπιγραφὴ ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
ἐπιγραφὴ ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
αἱ. ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
(10) ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
XXXIX παρ βιβ. ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη
ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη ἡ ἀνακρίβη.

ἡ ἀνακρίβη
ἡ ἀνακρίβη
ἡ ἀνακρίβη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ